

РЕШЕНИЕ

№ 2517

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 27.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9821** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й. А. С. от [населено място] [улица] искане да бъде отменена като незаконосъобразна принудителна административна мярка по чл. 118, ал. 1, б. "б" от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), разпоредена от старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) на 04.06.2019 г. по отношение на МПС марка "Опел ", модел "З. " с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран до [улица] / част от зелена общинска система/ .

Жалбоподателя твърди, че на 04.06.2019 г. Съпругата му паркирала процесния автомобил рег. . [рег.номер на МПС] на кална улица ,пряка на [улица]до метростанция „Г.М.Д.“ ,обичайно използвана за паркиране на автомобили . Посочва, че мястото, на което била паркирала, не било обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудителното преместване на МПС, което от своя страна не създавало опасност и не пречело на другите участници в движението. Жалбоподателя претендира съда да постанови решение, с което да отмени наложената й ПАМ "принудително преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик" ,както и наложената „глоба“ с фиш №015953/04.06.2019г , издаден от Б. Р. като незаконосъобразни.

С определение № 9081/22.11.2019г по настоящето дело , съдът е разделил производството по обжалване на двата акта ,като е оставил за разглеждане

оспорването на ПАМ наложена на 04.06.2019 г. по отношение на МПС марка "Опел", модел "З." с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателя.

В съд. заседание жалбоподателя не се явява и не се представлява.

Ответникът старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат на Столична община оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: С докладна записка от 04.06.2019 г., в 14:55 часа, Г. П. - служител на СИ на СО, разпоредил принудителното преместване на автомобил марка "Опел", модел "З." с рег. [рег.номер на МПС], паркиран до [улица] нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО. На жалбоподателя бил съставен фиш за нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО - паркиране върху терен, който е общинска зелена система.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По аргумент на чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки "принудително преместване на ППС без знанието на неговия собственик" могат да се наложат и без да има издадена мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП. Обжалването на заповедите, с които се налагат ПАМ по чл. 171 ЗДвП, се извършва по реда на АПК - чл. 172, ал. 4 ЗДвП. След като ПАМ "принудително преместване на паркирано ППС без знанието на неговия собственик" се прилага с фактически действия, съдът намира, че мярката има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК - волеизявление на административен орган, изразено чрез действие, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на определени лица, което подлежи на обжалване по реда на АПК. В случая ПАМ е наложена на 04.06.2019 г., а жалбата е подадена на 11.06.2019 г. пред СРС, от където преписката е изпратена по компетентност, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 вр. чл. 15 АПК - лице, чиито права и законни интереси са накърнени от налагането на ПАМ и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 118, ал. 1, б. "б" НОДТСО за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения могат да се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощеният от него водач, когато превозното средство е паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване; за новото местоположение на превозното средство се уведомява районното полицейско управление, а разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на лицето или организацията, поискала преместването; 2. преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощеният от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението, както и в случаите когато е паркирано неправомерно на специално обозначено място, предназначено за паркиране на ППС превозващи хора с увреждания. Длъжностните лица от службите за контрол по тази наредба уведомяват районното полицейско

управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство. Разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, като в този случай на нарушителя се съставя акт за установяване на административно нарушение или се издава фиш, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление;"

Със заповед на кмета на СО № СИ 19-РД56-44 от 18.03.2019 г. служителите на СИ към СО са оправомощени да осъществяват контрол по спазване на разпоредбите, свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО съгласно Наредбата за организацията на движението на територията на СО и в съотв. С т., от Заповед № РД-09-631 от 13.04.2010г на Кмета на СО, Г. С. П. е определен за служител от СИ, който може да разпорежда принудително преместване на неправилно паркирани МПС. С оглед извършеното делегиране на правомощия с цитираната заповед, съдът приема, че оспорената ПАМ е наложена от компетентен административен орган.

Жалбоподателя, като собственик на процесния автомобил е санкциониран за нарушение на забраната по чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО за движение и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли,

Нито от приложената на стр.40 от делото докладна записка от П., нито от снимковия материал, нито от другите доказателства по делото може да се установи, че автомобила е бил паркиран на терен, който е част от зелената система на територията на СО, както единствено във фиш № №015953/04.06.2019г, издаден от Б. Р. е посочено.

Съгласно чл. 61, ал. 1 ЗУТ в териториите на общините се устройват озеленени площи, обединени в зелена система. Основа на зелената система са озеленените площи, за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване (чл. 61, ал. 2 ЗУТ). Съгласно чл. 16, ал. 1 ЗУТ, чл. 62, ал. 1 ЗУТ и чл. 9 от НИПОЗССО планирането и изграждането на обектите на социалната инфраструктура, вкл. публична собственост на озеленените площи, обединени в зелена система, се извършва с подробен устройствен план (ПУП). Ето защо доказването на нарушението - паркиране върху част от зелената система на СО, е свързано с представяне на извадка от ПУП относно мястото на нарушението. За доказване на това обстоятелство по делото с писмо на кмета на район "С." - СО от 21.01.2020г е представена извадка от ПУП-ЗРП м. "С. град", одобрен с решение № 468 по протокол № 70/22.07.2010г. Съобразно поясненията в писмото на кмета на район "С." - СО мястото, където е паркирало процесното МПС, е публична общинска собственост и е част от зелената система на СО.

Посоченото в писмото на стр.67 от делото обстоятелство, досежно статута на мястото, където е било паркирано МПС-то на жалбоподателя не може да се установи по категоричен начин от представеното изложение на ПУП. Отделно от това от снимковия материал също не догазва мястото от където е преместен автомобила. Потвърждава се твърдението на жалбоподателя, че това е едно кално място, с храстовидна растителност, върху което има множество паркирани автомобили.

Включването на даден терен в зелената система на СО не освобождава контролните

органи, които контролират движението на територията на СО, от нормативните задължения да обозначат местото с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, респ. указващ местонахождението на преместеното ППС. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 АПК ответникът следва да докаже горепосоченото обстоятелство, което не беше сторено в настоящия процес .

От снимковия материал, част от административната преписка, не се установява наличието на пътни знаци, положени в изпълнение на изискванията на чл. 54, ал. 1, б. "б" от НОДТСО и чл. 168, ал. 2 ЗДвП. Лицата или администрацията, управляващи пътя, са длъжни да внедряват и поддържат технически средства и системи за регулиране и управление на движението (чл. 170а, ал. 1, т. 2 ЗДвП). Спазването на правилата за движение несъмнено изисква регулирането им по законов начин - чрез знаци и указателни табели относно наличието на забрана, респ. указание за възможност от налагане на санкция. Доколкото се касае за административна принуда чрез налагане на ПАМ по смисъла на чл. 22 и чл. 23 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), съдът приема, че осъществяването на тази дейност следва да се извършва при стриктно спазване на изискванията на закона. Недопустимо е налагането на ПАМ да се извършва въз основа на предположения, че теренът е част от зелената система на СО. СО - като собственик на терена, безспорно не е длъжна да полага указателни табелки относно собствеността на терена, но е длъжна да положи знаци, указващи възможността за използване на административна принуда в случай на извършено административно нарушение. Спазването на административната забрана по чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО не може да бъде санкционирано въз основа на предположения (че имотът е публична общинска собственост, част от зелената система на СО), а при стриктно разясняване наличието на съответната забрана, респ. възможността при неспазването ѝ да бъде наложена санкция. Законов израз на този принцип представлява изискването по чл. 118, ал. 1, б. "б" от НОДТСО възможността за налагане на ПАМ да бъде сигнализирана със съответните пътни знаци. Нещо повече - липсата на евентуално подобно задължение в подзаконовия нормативен акт (наредбата на СО) не освобождава собственика на пътя от спазване на законово задължение по чл. 168, ал. 2 ЗДвП, доколкото съгласно чл. 15, ал. 3 ЗНА приложение следва да намери нормативният акт от по-висока степен - в случая ЗДвП. При санкционните норми подзаконовите разпоредби не могат да установяват по-строги изисквания в сравнение с установените изисквания в закона. За идентичните случаи нормата на чл. 171, т. 5, б. "Б" ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: (по т. 5) преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик, когато ППС е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Т.е. възможността за налагане на административна принуда чрез ПАМ задължително следва да е указана и сведена до знанието на субектите на забраната по подходящ начин, за да се изисква от тях спазване на съответната административна забрана.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената ПАМ следва да бъде отменена като наложена при неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК.

Жалбоподателя не е внесъл ДТ при образуване на делото ,поради което е останал задължен към съда със сумата 10лв ,която следва на основание чл.77 от ГПК във вр. С чл.144 от АПК да бъде осъден да я заплати.
Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. А. С. от [населено място] [улица] , като незаконосъобразна принудителна административна мярка по чл. 118, ал. 1, б. "б" от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), разпоредена от старши инспектор Г. П. от Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) на 04.06.2019 г. по отношение на МПС марка "Опел ", модел "З. " с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран до [улица]
ОСЪЖДА Й. А. С. от [населено място] [улица], на основание чл.77 от ГПК във вр. С чл.144 от АПК да заплати по сметка на АССГ сумата 10лв – държавна такса за образуване на делото .
Решението не подлежи на обжалване ,съгласно чл. 172 ал.5 от ЗДвП .

СЪДИЯ: